

[Arne Melchior]

man ved gentagne angreb på denne ordning ligefrem jager folk over i den og dermed i virkeligheden måske gør både enkeltpersoner og statskassen en dårlig tjeneste. Det er jo sagt til bevidstløshed, at venstre har medansvar for denne ordning, at venstre har siddet i regeringen, mens den har fungeret, og at det ikke var et led i den regerings program at få lavet ændringer i disse ting. Jeg vil meget gerne bidrage til, at den almindelige stemning, som pressen har oppisket – der er også artikler om det i dag – bliver beroliget; så der skal ikke herske nogen tro på i befolkningen – for det ville være urealistisk – at der efter et valg, der førte til en anden regering eller den samme regering eller en anden konstellation, vil være noget flertal her i tinget for at ændre på efterlønnen. Jeg tror vitterlig, det er en god og en nødvendig ordning både menneskeligt og økonomisk. Jeg vil slutte mig til dem, der opfordrer hr. Brixtofte til at holde inde med skydningen imod denne sag, som han og hans parti selv har været med til at føre igennem her. Jeg synes, det er for billigt, og det er uhensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Venstre ønsker ikke at lægge efterlønsordningen for had – venstre har selv stemt for den – men vi ønsker at korrigere den, fordi det har vist sig, at den har udviklet sig helt anderledes, end det var forudsat i sin tid. Vi peger på, at det kan hænge sammen med ydelsens højde, og vi peger på, at der mangler en selvfinansiering. Jeg synes, man har lov til at lave om på tingene, når de har fungeret et stykke tid, selv om man har været med til at vedtage dem. Arbejdsministeren har selv tidligere været inde på, at det var meget vanskeligt på forhånd at skønne over, hvordan ordningen ville udvikle sig – og det har eftertiden jo givet ham ret i. Derfor er det også rimeligt, at man tager konsekvensen, når tingene udvikler sig anderledes end forudsat.

Jeg synes, at forsøget på at gøre os i venstre ansvarlige for, at der går flere på efterlønsordning, end arbejdsministeren i sin tid skønnede, er en dårlig argumentation. Jeg tror snarere, det er udtryk for, at arbejdsministeren selv er bekymret over tallet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Brixtofte har ganske og aldeles uret, når han påstår, at efterlønsordningen har udviklet sig anderledes, end vi påregnede, da den blev vedtaget i oktober-november 1978. Såvel af udvalgsbehandlingen som af forhandlingerne her i salen fremgik det ganske tydeligt, at man måtte forvente præcis den udvikling, som har fundet sted. Det var så lykkeligt, at formandens lampesystem var i uorden, dengang vi behandlede det, og derfor fik fremskridtspartiet tredobbelt taletid dengang, så vi havde lejlighed til i detaljer at fortælle, hvordan det ville udvikle sig. Det har udviklet sig præcis på den måde, ligesom alle andre samfundsøkonomiske størrelser har udviklet sig præcis sådan, som fremskridtspartiet har sagt det, og hvor venstre kommer rendende 4, 5, 6, 7 år bagefter og finder ud af, at det vil udvikle sig sådan, som fremskridtspartiet har fortalt. Derfor har hr. Brixtofte absolut ingen undskyldning i den udvikling, der er sket. Venstre stemte ja til efterlønsordningen for at bevare sine syv ministerposter; det er sandheden om den sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til politisk-økonomisk udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.30

Den næste sag på dagsordenen var: